

CAO News

Svazek 1, číslo 2

Srpen 1999

Na úvod

CAO News

Jiří Chára
CAO Děčín

Zdar a sílu Vám všem! Máme tady druhé číslo našeho časopisu CAO News. Časopis neprochází korekturou a většinu článků přepisují ve spěchu sám, ale i tak nám snad pomůže k lepší vzájemné informovanosti o dění v oddíle i mimo něj. Pokud chcete uveřejnit nějaký článek nebo informaci, doručte mi jakýmkoliv způsobem text (nejlépe ovšem na disketě ve Wordu) ale stačí i třeba jen zavolat. Telefon a adresa jsou v tiráži. Čím víc informací se od vás dostane do časopisu, tím lépe pro nás všechny. Je škoda, když se někdo připravuje s akcí a nakonec přijde pár lidí a na druhé straně pak ti ostatní zehrají na to, že o tom nevěděli a že třeba zrovna neměli do čeho (nebo koho) píchnout.

Podzimní lezení 1999

IX. ročník Podzimního lezení na Bořni

Jiří Chára
CAO Děčín

Již devátý ročník akce Podzimní lezení se uskuteční 22.-24. října 1999 na Bořni u Bíliny. Sraz je v pátek 22.10.99 v restauraci Chata Bořeň. Ubytování je ve vlastních stanech na tábořišti pod Bořní, kde je i možnost parkování aut, pokud ovšem nebude sníh. V sobotu večer bude slavnostní oheň, přes den možnost všestranného sportovního i kulturního vyžití:

Lezení na jedné z nejlepších nepískovcové lokality v Čechách, možnost procházek po okolí nebo výšlapů na okolní kopce, vynikající terény pro MTB. Bořeň a okolí je přírodní rezervace a k Jihu se táhne zvlněná krajina stepního charakteru s ideálními cestami pro vyznavače horské cyklistiky nebo jízdy na koních. Na vrchol Bořně vede nenáročný chodník a pokud je jasno, je odtud báječný rozhled po okolí. (Na vrcholu stanul i nezletilec Ondra Uhde Cestr.) Přijďte se pobavit a protáhnout údy!

OBSAH TOHOTO ČÍSLA

- 1 Podzimní lezení 1999
- 1 Race of Death
- 1 Pozvánka na Vrabinec
- 2 Nudle s jetelem
- 2 Přežijí rok 2000?
- 2 Rubriky Střípky a Šušká se...
- 3 Matterhorn 1999
- 4 Čeká nás...
- 4

Race of Death

Cyklistická 24 hodinovka 17.-18.9.1999

Jiří Chára
CAO Děčín

V březnu proběhl zkušební nultý ročník extrémního závodu na kolech – Race of Death aneb 24 hodin v sedle.

Na pátek 17. září 1999 od 18.00 hod. byl stanoven předběžný termín **I. Ročníku** tohoto extrémního závodu.

Výsledky nultého ročníku (03/99): Závod dokončili pouze tři jezdci – Jan Palivec (276,75 km), Zdeněk Vaishar (337,5 km) a Jiří Chára (378,0 km).

Pozvánka na Vrabinec

*Aneb **Nový Uhde = Nový Vrabinec?***

Jiří Chára
CAO Děčín

Koncem roku 1998 zavítal na Bohem zapomenutý Vrabinec známý lezec Karel Bělina. Vyřezal uschlé keře a stromy, odstranil volné balvany a vytloukl zrezivělé skoby, které nahradil nerezovými nýty, borháky a kruhy. Při té příležitosti zde samozřejmě vytvořil několik pěkných nových cest.

Horolezecký oddíl CAO Děčín nezůstal stranou a konečně dokončil několik let starý projekt v údolní stěně Vrabince. Dne 8. listopadu 1998 tak vznikla zajímavá cesta na pravém pilíři, nazvaná „Nový Uhde“. Jejími autory jsou Jiří Chára, Jiří Kudrnáč a Karel Bělina. Malý dárek pro Milana Uhde Cestra k narození jeho syna...

Dobře zajištěné a pěkné cesty vrací Vrabinec opět mezi oblíbené oblasti, o čemž svědčí probuzený zájem lezců z Děčína i okolí. Mimochodem – Karel Bělina s kamarádem z Dynama Žezic strávil na Vrabinci část Silvestra 1998 a patří mu letošní Horám zdar těsně před lezci ze Spartaku Ústí i – lezcem z CAO...

Nudle s jetelem

Tip pro vaši horolezeckou kuchařku...

Jiří Chára
CAO Děčín

V červnu jsem se zúčastnil pěkného zájezdu do Lienzkých Dolomit (viz. článek v CAO News č.1). Kromě lezeckých zážitků, jsem si z hor přivezl i jeden neobvyklý – jmenuje se „**Nudle s jetelem**“.

Do Alp s námi jel i Petr Štěpán. Po návratu z jedné túry oznámil: „A teď si dám nudle s jetelem“ a začal vařit. Vytáhl dva malinké mikrotenové sáčky, obsah jednoho nasypal do vody a obsah druhého nasypal, za pár minut, na uvařený obsah prvního. Bylo hotovo.

Pod trochu tajemným názvem nudle s jetelem se skrývají vařené těstoviny s mákem a cukrem. Pro někoho možná trochu zvláštní pokrm, ale můžu potvrdit (už z vlastní zkušenosti – nechal jsem se inspirovat při zájezdu do Julek a na Matterhorn), že velice dobrý. A má hned několik výhod – předně je lehký, má snadnou přípravu a perfektně zasytí i chutná. Zkuste to!

Přežijí rok 2000?

O jednom nedokončeném projektu

Jiří Chára
CAO Děčín

Před asi dvanácti lety, v době, kdy jsem začínal s lezením, jsem začal shromažďovat materiály pro článek do tehdy jediného českého horolezeckého časopisu s názvem „Přežijí rok 2000?“, inspirovaný stejnojmenným televizním přírodopisným seriálem. Mělo to být o skalních útvarech a tedy hlavně o skalních věžích, které dle mého názoru, půjdou v dohledné „geotvorné“ době k zemi. Možná to bylo pod silným dojmem z pádu dominanty Tisé – Neuberovy věže.

Poprosil jsem tehdy kamaráda Láďu Hynka Pance, jestli by mi vybrané objekty nenafotil a některé jsem vyfotil dokonce sám, připravil stručný popis věží a masívů, jejich stav a dokonce jakýsi žebříček pravděpodobnosti zřícení. Stále se mi to však zdálo nehotové, stále jsem po republice nacházel nové a nové „adepty“, takže jsem zveřejnění stále odkládal. A přestože název „Přežijí rok 2000?“ byl míněn jednoznačně pouze jako jakýsi neurčitý, nepřilíš vzdálený, termín skonu objektu, pohled do kalendáře mi říká, že z článku s tímto názvem už nebude nic. Prostě už to nestihnou a název „Přežijí rok 3000?“ by jistě nejen mně připadal přespříliš nostradamusovský...

Jen tak pro zajímavost uvedu pár svých žhavých čekatelů (název věže/oblast):

Vidlička/Rájec, Obelisk/Ostrov, Kobyla/Příhrazy, Ďáblova kazatelna/Bořeň, Bertholdův prst/Bořeň, Císař/Bělá, Sokolí věž/Rájec, Kostelík/Tisá.

A pár těch objektů, co to již mají (alespoň částečně) za sebou (název věže/oblast/datum zřícení):

Lovecká trubka/Hřensko/12/1997, Hádě/Prachov/1995, Masív/Hřensko/1996

ŠUŠKÁ SE...

- Že prý 31.10.1998 někdo řekl na chatě Bořeň: „Příští rok vám na Podzimním lezení zahrají SUPER kousek na kytaru“. Nevíš o tom nic, Josef?
- Že prý Radka dostala od Kudrny nádherný zásnubní prstýnek...

STŘÍPKY

POZOR NA CHMATÁKY

DĚČÍN

16. ČERVENCE 1999

Přijela jednou jedna mladá dáma (L.CH.) na téměř novém horském kole před prodejnu na rohu Tyršové a Zámecké ulice. Kolo zamkla a opřela o výlohu prodejny, aby na něj bylo z prodejny vidět. Když vyšla po několika málo minutách z prodejny, bylo kolo pryč. „Blbý žertík“, napadlo mladou dámu, „anebo skrytá kamera“.

Ani jedno, ani druhé. Kolo si hodila na rameno bílá (!) dívka a chvatně mířila k připravenému autu na konci Zámecké ulice. Akci naštěstí sledoval náhodný chodec, který vše správně odhadl, dívku doběhl u auta, kolo jí odebral a vrátil vykulené majitelce.

Stalo se v Děčíně za bílého dne...

JOHN HARLIN III

RIF. CARREL, MATTERHORN

12. SRPNA 1999

Mezi nejpříjemnější vzpomínky z nedávného (neúspěšného) pokusu CAO o výstup na Matterhorn JZ hřebenem, patří bezesporu vzpomínka na setkání se synem legendárního lezce z U.S.A. Johnem Harlinem. Takto na setkání s naší bandou reagoval sám John:

„From the Carrel Hut 12-8-99

Meeting all you Czech boys brings a bright light to on otherwise disappointing snowstorm that is trapping us at 3,829 m on the shoulder of the Matterhorn. It is a true Alpine experience making new friends high on a big mountain. Even if we don't make the summit we'll have great memories to bring home. If you are ever in the Northwest in America, please visit and I'll take you onto some great rock and volcanoes. Until we meet again!

John Harlin III

2912 Dee Highway

Hood River, OR 97031

e-mail: HarlinJ@aol.com

ph: 541-354-3228“

Jeho spolulezec z Wyomingu byl stručnější:

„Come to Wyoming and we can climb the Grand Teton together. And if it snows to much, we can rid horses and drink too much.

Mark Jenkins“

HEDVIKA

DĚČÍN

17. SRPNA 1999

V pátek 20. srpna odjíždí se skupinou speleologů za tvrdým dobrodružstvím Petr Horák. V oblasti rakouského Dachsteinu se pokusí o sestup do kilometr hluboké jeskyně Hedvika. Jejich záměr opepří hned několik skutečností najednou – především hloubka jeskyně přes 1 km, zhruba od poloviny značné vlhko, jeskyně je téměř svislá – spodní odchylka od svislé osy činí pouhých 70 m (!) a zejména pak několik zúžení asi v 500 m pod

povrchem – aby šlo překonat, bude nutné se téměř úplně odstrojit a přímo pod zúžením čeká 100 m hluboká šachta... Předběžný plán vypadá takto: Osmičlenná skupina se rozdělí na dvě družstva. První ustrojí jeskyni lany do první poloviny a vyleze po lanech ven. Druhé družstvo slaní a ustrojí jeskyni až na dno. Pak vystoupí na povrch a dolů sestoupí opět první družstvo. Při výstupu pak odstrojí spodní polovinu jeskyně a druhé družstvo slaní do poloviny o odstrojí zbytek až k povrchu. Nejdelší lano měří 200 m a je 9 mm silné. Hm. Myslím, že se hoši mají na co těšit. (A my také. Petrovo vyprávění by se mohlo objevit již v příštím čísle CAO News.)

-jch-

-jch-

SILVESTR 1999/2000 SE BLÍŽÍ...

Přestože letošní Silvestr neznamená změnu tisíciletí (ta nastane až 1.1.2001), myslím, že svou „magičností čísel“ bude právě ten letošní nezapomenutelný. A pro ty, co ještě nemají na poslední dny v letošním roce plán, zbývá už jen nedlouhá doba k tomu, aby něco neobvyklého vymysleli. Do příštího čísla CAO News připravujeme několik tipů.

-jch-

Matterhorn 1999

Pokus o výstup na legendární horu Matterhorn JZ hřebenem

Jiří Chára

CAO Děčín

Matterhorn – snad nejznámější hora na Světě.

Opěvovaná, proklínaná, symbol Alp i celého horolezectví. Bylo o ní napsáno snad opravdu vše, známe ji z knih, filmů, fotografií, pohlednic, obrazů, textů písní i reklam na všemožné i nemožné produkty a přesto zůstává a zůstane tajemnou a čarovnou výzvou pro všechny z nás, kdo kdy byť jen trochu přičichli k horolezectví.

-jch-

Mnohým z nás dala šťastné chvíle strávené na svých strmých stěnách při výstupu na její vrchol, a na druhé straně mnohým vzala navždy drahé přátele a druhy. Ano – jedinečný, neopakovatelný, laskavý i krutý Matterhorn.

Na začátku srpna roku 1999 jsme se vydali dvěma auty pod Matterhorn i my – Jan Horák, Jiří Kudrnáč, Petr Štěpán, Jaroslav Uher, Zdeněk Vaishar a já. V plánu jsme měli výstup JZ hřebenem, tedy cestou z Itálie, kterou jako první prostoupil horský vůdce J.A.Carrel s druhy. Přes hodně nejasnou předpověď jsme den po příjezdu do Cervinie vystoupili až na bivačovací chatu Carrel ve výšce 3.835 m. Hned druhý den napadlo značné množství sněhu a teploměr klesl hodně pod bod mrazu. Chatu postupně opouštělo jedno družstvo za druhým. Nakonec jsme po třech dnech (v pátek 13!) sestoupili i my. Celá výstupová i sestupová trasa zůstávala pod příkrovem sněhu a ledu a pokoušet se v těchto podmínkách o vrchol by hraničilo s hazardem. (Tři dny po příjezdu domů jsme se dozvěděli, že v oblasti Gran Paradiso zahynuli ve sněhové vánici dva horolezci z Čech a mnoho dalších omrzlo...)

Balíme krám a cestou domů se stavujeme na jeden den v oblasti Valtellina di Morbegno pod Piz Badile (Val Masino). Lezeme na obří žulový blok Sasso di Remenno několik cest většinou klasifikace 6a a z recese i „skobovačku“ Il tetto A2e.

Na Matterhorn jsme tentokrát nevystoupili, ale jak řekl John Harlin – domů si i tak odvážíme spoustu krásných vzpomínek na *dny strávené mezi novými kamarády vysoko ve velkých horách*. Amen.

ČEKÁ NÁS...

- Zájezd do Wilder Kaiseru
- 6.10.1999 schůze CAO Děčín (od 18.00 hod. v restauraci Klub přátel hor)
- Cyklistická 24 hodinovka 17.-18.9.99
- Podzimní lezení 22.-24.10.1999 na Božni

Kobyła ist fertig...

Aneb Německou cestou na Kobylu

Jiří Chára
CAO Děčín

Lieber Ignaz, die Kobyla ist fertig. Dein Manfred.

Tento škodolibý text napsal Manfred Kauschka v roce 1937 svému příteli Ignazi Funkemu. O čem byla řeč? Kauschka s Funkem se pokoušeli toho roku v létě celý víkend překonat travers od prvního kruhu za hranu, kde se stěna zdála lezitelnější, ale stále padali obloukem zpět na předskalí. V neděli večer se tedy rozloučili s tím, že to zkusí opět příští víkend. Ale Kauschka si v týdnu udělal volno, do traversu vyhnal jiného nebojácného mladíka, který po mnoha pádech přece jen zasadil za hranou další kruh. Zbytek už dolezl Kauschka v čele. A pak poslal Funkemu onen lístek. Prostě dobrák od kosti.

Noviny té doby výstup popisovaly jako „velký alpistický výkon“ na nejtěžší skálu naší vlasti...

V srpnu jsme se pod Kobylu vydali s Jirkou Kudrnáčem s jediným cílem. Vylézt Německou cestu. Z Branžeže jsme vyrazili až po 18. hodině. Z Kobyly právě slaňovali Josef Rakoncaj a další lezci. Přelezli stejnou cestu, a tak se mi hned u prvního kruhu dostalo pár rad – nad dírama je slušná římsička, ve třetí díře jsou malé hodinky a pod druhým kruhem bere dírka na dva prsty. Převís je dobřej, tam jsou madla, ale blběj je dolez na vrchol. Buď si dáš smyčku a táhne lano, nebo si jí nedáš a když spadneš, tak tě čeká dvacetimetrovej pád.

Všechno sedělo do písmena. Moc se mi nechtělo vázat se s hodinkama, když jsem věděl, že za hranou bude kruh, ale nakonec jsem dobře udělal. Bylo to asi nejtěžší místo. Druhý kruh je úplně prasklý. Teprve, když jsem si do něj sedl, abych dobral za hranu i Jirku, tak jsem uviděl vedle nový. Až k pátému kruhu jsou dobré chyty, většinou boční lišty a za některé se dá i zajistit. Nad pátým je opravdu nepříjemné místo. Vrchol je na dosah, ale není se za co zvednout. Chyty, které jsou k dispozici jsou dost lámavé. Jeden mi zůstal v ruce a chvíli jsem se v povážlivé poloze na špičce jedné nohy a dvou prstech ve škvíře rozhodoval mezi návratem ke skále a řádnou pumpou do mizerné smyčky. Ustál jsem to a za chvíli se radoval z vrcholu. Už po tmě dolezl na vrchol i Jirka a mohli jsme si stisknout ruce po nádherném výstupu.

Ať si kdo chce co chce říká – **klobouk dolů, pane Kauschka...**

UPOZORNĚNÍ

Od října se mění místo konání oddílových schůzek CAO Děčín! Schůze byly přesunuty z restaurace Za větrem do restaurace **KLUB PŘÁTEL HOR!**

Pro všechny je to blíž, mají tam levnější pivo, je to horolezecká restaurace s tou správnou atmosférou, nejsou problémy s rezervací atd. Restaurace je na Teplické ulici, směr Bynov, po pravé straně, pod StrojUnionem. Příští schůzka proběhne 6. října 1999. **Těším se na setkání a ať se vám tam líbí!**